

1630ին Գրիգոր Կեսարայիի Կեսարիոյ առաջնորդական աթոռին վրայ ըլլալը կը հաստատուի նաև սա իրողութեամբ որ երբ Մովսէս Կաթողիկոս Տաթևացի «Անձ աշակերտն իւր» Խաչատուր վրդ. Կեսարացին աւելմտեան երկիրներու այսինքն Ասորհատանի և Հռոմաստանի նուիրակ կը կարգէ, անիկա «սնցեալ զսնեկայն տեղո՛ք՝ եկեալ եհաս ի Կեսարիայ, եւ անդ պատահեցաւ մեծ վարդապետին Գրիգորի եւ Գրիգոր վարդապետն բազում բանս հրատարականս պատուիրեաց Խաչատուր վարդապետին» (Վաղարշապատ 1937, էջ 371-372)։

1629էն 1632 Կեսարիա գրուած չորս ձեռագիրներ կը հաստատեն որոշապէս իբր առաջնորդ այդ թուականներուն Կեսարիա գտնուիլը(*)։

Այս պաշտօնավարութեան շրջանին է որ կ'աւարտէ այն կամուրջը որ «շինեաց... բազում ծախիւք ի սահմանս Գերեմանիկոյ եւ

(*) Այս չորս ձեռագիրներն են.

Ա. 1629ին գրուած **Շարական** մը (Հայ վանորայք էջ 37-38) ուր ըսուած է «ի հայրապետութեան այսմ նահանգին Կեսարու Գրիգոր վարդապետի»։

Բ. 1630ին գրուած **Յայսմաուրք** մը (նոյն էջ 38) «յառաջնորդութեան այսմ քաղաքիս Կեսարու եւ ռամեծի և քաջ ըսբունապետի Գրիգոր վարդապետի»։

Գ. 1630ին գրուած **Աւեսարան** մը (Յուդակ Վեցեիկի, Ա. էջ 776-8) «յառաջնորդութեան մայրա-